

Bent Provstgaard

Synspunkt

Det var min første officielle handling som rektor at deltage i receptionen i forbindelse med "HERMES" fødsel. Ved denne lejlighed blev der sagt mange rosende ord og givet udtryk for mange gode ønsker. Stemningen var høj. Ikke desto mindre kendte vi jo alle de mange farer, der lurar på et nyfødt videnskabeligt tidsskrift og giver mange af dem en kort og bitter tid på jorden. Værst er den kroniske underfinansiering, der gør udgivelsen afhængig af en stabil entusiasme hos frivillig arbejdskraft. Da det ligger i entusiasmens natur at være labil, bliver resultatet let en noget usikker udgivelsespolitik. Slemme kan det også være med den periodiske svækkelse i videnskabelig produktivitet, der jævnlige optræder hos et tidsskrifts naturlige forfatterkreds. En uhyggelig variant af denne trussel består i, at en forfatter, når han eller hun endelig har skrevet noget virkeligt interessant, fluks sender sit værk til et udenlandsk tidsskrift eller til et ældre mere prestigefyldt dansk tidsskrift.

Endelig lurar der en trussel mod hele et tidsskrifts eksistensberettigelse bestående i, at den potentielle læserkreds ikke er tilstrækkelig stor eller tilstrækkeligt hurtigt kan overbevises om, at det pågældende tidsskrift er en nødvendighedsartikel.

Det er mig en stor glæde at kunne konstatere, at HERMES har klaret sig igennem børnedødelighedens værste periode og foreløbigt har trodset alle prøvelser i robust og veloplagt stil. Det kunne også bare mangle. Netop handelshøjskolernes speciale - sprogforskningen - er inde i en stærk grøde- og vækstfase. Snart sagt alle har nu i ord og gerninger erkendt, at Danmark, som er et minimalt sprogligt randområde på nordsiden af det europæiske kontinent, vil være vitalt afhængig af en præcis og hurtig kommunikation med de store sprogområder i det Europa, som vi i det kommende årti skal arbejde stadig tættere sammen med.

I den forbindelse er det ikke de fremmede sprog og kulturer, der udgør en trussel mod dansk identitet. Det er snarere den standard for det danske sprog, der lægges i Gyngemosen og af store dele af ungdomskulturen. Man kan åbenbart ikke udtrykke sig præcist på et fremmed sprog uden at vide præcist, hvad man selv har på hjerte. Vort bidrag til bevarelse af en

dansk identitet i internationaliseringsbølgens brænding, bør bestå i at bringe vort eget hus i orden sprogligt og på anden måde.

Det er en fornøjelse at stå med det 3. vægtige nummer i hånden. Jeg lykønsker redaktionen med resultatet og forsikrer om, at selv en lægmand kan se, at her er et arbejde, som er værd at udføre og som har en fremtid.

